

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Conciliabvlvm Romanvm, Qvo Ioannes Papa XII. Deponitvr, & Leo quidam, quem scriptores perperam octauum eius nominis appellatum inter veros pontifices annumerant, in locum eius subrogatur: Habitum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

ANNO
CHRISTI
962.NOTA IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

* *Concilium ad Matronam.*] De hoc Concilio Hugo Flauiniacensis: Anno, inquit, DCCCCLXII. celebrata est Synodus in pago Meldensi super Maternam fluvium, ubi abiectus est Hugo Rhemensis peruasor a Romana Synodo excommunicatus, & Odalricus inthronizatus a Vridone Sueffonensi, Roricone Laudunensi, Gibuino Catalaunensi, Vvignefredo Viridunensi, Aistulfo Nouiomensi.

NOTA SEVERINI BINII.

* *Concilium.*] Per obitum Artaldi Rhemensis archiepiscopi vacabat ^{Acta Con-} fedes Rhemensis, in quam cum Hugo nuper per Agapitum deiectus, ^{cilii quæ?} fauore Lotharii regis iterum intrusus fuisset, conuocata est hæc Synodus tredecim episcoporum, qui in Meldensi pago congregati decreuerunt quæ a Flodoardo in chronico describuntur. Ex quibus intelleges, quod sæpius inculcandum est, qua reuerentia episcopi colerent apostolicæ sedis antistitem, licet sedentem in ea iuueniculum, & prauis moribus deprauatum pontificem: quem sic obseruant & venerantur, vt omnis ille Conuentus inter se dissidens ex eius responsione quiesceret.

ANNO
CHRISTI
963.

^a **CONCILIABVLVM ROMANVM,**
QVO IOANNES PAPA XII. DEPOSITVS,
& Leo quidam, quem scriptores perperam octauum
eius nominis appellatum inter veros pontifices annu-
merant, in locum eius subrogatur: Habitum fuit anno
Domini DCCCCLXIII. in præsentia Ottonis impera-
toris.

Acta Conciliabuli extant apud Luitprandum lib. 6. cap. 6. 7. & sequentibus; quæ capita non esse Luitprandi, sed alterius cuiusdam, scribit Baronius anno 963. numero 3. sunt autem hæc:

* Adal-
dagus

POST triduum, rogantibus tam Romanis episcopis quam plebe, magnus in sancti Petri ecclesia fit Conuentus, federuntque cum imperatore archiepiscopi. Ab Italia pro Angelfrido Aquileiensi patriarcha, quem in eadem vrbe languor repente, vt fit, ortus arripuerat, Rodolphus diaconus, Vualbertus Mediolanensis, Petrus Rauennas. A Saxonia, * Adeltac archiepiscopus, & Landoldus episcopus.

Concil. Tom. 25.

O

pus * Numedenſis. A Francia, Otgerius epiſcopus Spi-
renſis, Buptus * Parmenſis. Ab Italia, Luitprandus Cre-
monenſis, Hermelandus Regenſis. A Tuſcia, Conra-
dus Lucenſis, Euerarius Aricienſis, Piſanus * Senenſis,
Florentius Piſtorienſis. Ex aliis Italiae locis, Petrus Came-
rinenſis, Romanus Spoletinus, Gregorius Albanenſis,
Sico Oſtienſis, Benediſtus Portuenſis, Lucidus Cannen-
ſis, Theophylaſtus Praneſtinus, Vvido Siluae candidae,
Leo Velitrenſis, Sico Blerenſis, Stephanus Senenſis, Ioan-
nes Nepeſinus, Ioannes Tiburtinus, Ioannes Foroiulien-
ſis, Romanus Ferentinenſis, Ioannes * Hormenſis, Ioan-
nes Verulenſis, Martinus Sutrinus, Ioannes Narnienſis,
Ioannes Sabinenſis, Ioannes Gallacenſis, ... Phalaren-
ſis, ... Alatenſis, ... Hortanus, Ioannes Anagnienſis
..... Trebenſis, Salibatinus Tarraconenſis. Hucusque
epiſcopi, ſequuntur cardinales. Stephanus cardinalis ar-
chipreſbyter tituli Balbinæ, Dominicus tituli Anaſtaſiæ,
Petrus tituli Damafi, Theophylaſtus tituli Chryſogoni,
Ioannes tituli Equitii, Ioannes tituli Suſannæ, Petrus tituli
Pammachii, Hadrianus tituli Calliſti, Ioannes tituli Cæci-
liæ, Hadrianus tituli Lucinæ, Benediſtus tituli Sixti .....
tituli quatuor Coronatorum, Stephanus tituli Sabinæ, Be-
nediſtus cardinalis archidiaconus, Ioannes diaconus, Bon-
filius cardinalis diaconus primicerius, Georgius ſecundice-
rius, Stephanus adminiculator, Andreas arcarius, Sergius
primicerius defenſorum, Ioannes ſacellarius, Stephanus,
Theophylaſtus, Hadrianus, Stephanus, Benediſtus, Azo,
Hadrianus, Romanus, Leo, Benediſtus, item Leo, & Leo
ſcriniarii, Leo primicerius ſcholæ cantorum, Benediſtus
ſubdiaconus & oblationarius, Azo, Benediſtus, Deme-
trius, Ioannes, Amicus, Sergius, Benediſtus, Benediſtus
ſubdiaconus ſubpulmentarius, Vrſo, Ioannes, Stephanus
archidiaconus cum omnibus acolythis & regionariis.

*Hucusque ex clero Romano. Interſuerunt & proceres Romano-
rum ab eodem Luitprando ſic recenſiti:*

Hæc nomi-
na mendosa
ſunt.

Ex primatibus Romanae ciuitatis Stephanus filius Ioan-
nis ſuperiſta, Demetrius Melioſi, Creſcentius Caballi mar-
morei, Ioannes cognomento Nuzina, Stephanus de Mu-
za, Theodorus de Ruſina, Ioannes de Primicerio, Leo de
Carmizuli, Richardus ..... Petrus de Canaparia, Bene-

ANNO
CHRISTI
963.

* Min-
denſis.
* alias
Bremen-
ſis.
* alias
Saonca-
ſis.

* Nor-
menſis

dictus cum Bulgamino filio suo explebe, Petrus qui & Imperiola est dictus, cum omni Romanorum militia.

His ita residentibus, silentiumque summum tenentibus, ita sanctus est imperator exorsus: Quoniam decorum esset tam claro sanctoque papam Ioannem interesse Concilio, cur tantum declinauerit Cœtum, vos o sancti patres consulimus, quibus communis labor ecclesiasticus ac commune negotium existit.

Otto imperator alloquitur Synodum.

Tunc Romani pontifices, episcopi scilicet suffraganei, & cardinales presbyteri ac diaconi cum vniuersa plebe dixerunt: Miramur sanctissimam prudentiam vestram nos hoc velle percontari, quod nec Babylonicos, nec Ibericos, nec Indicos incolas latet: ita aperte diabolica pertractat negotia, vt nihil circuitationis vtatur. Imperator respondit: Iustum nobis videtur vt accusationes nominatim exprimantur: deinde quod agendum est communi consilio pertractetur.

Quæ Ioanni obiecta sunt crimina.

Tunc confurgens Petrus cardinalis presbyter, se vidisse illum Missam celebrasse, & non communicasse, testatus est. Ioannes episcopus Narniensis, & Ioannes cardinalis diaconus, se vidisse illum diaconum ordinasse in equorum stabulo non certis temporibus sunt professi. Benedictus cum ceteris condiaconis & presbyteris dixit se scire quod ordinationes episcoporum faceret precio, & quod annorum decem episcopum in Tudertina ciuitate ordinarit. De sacrilegio non est necesse percontari, quia plus videndo quam audiendo scire potuissimus. De adulterio dixerunt quod oculis non viderant, sed pro certo scirent, viduam Rainarii, & Stephanam patris concubinam & Annam viduam cum nepte sua abusum esse, & sanctum palatium lupanar & prostibulum fecisse: venationem dixerunt publice exercuisse, Benedictum spiritualem patrem suum lumine priuasse, & mox mortuum esse: Ioannem cardinalem subdiaconum, virilibus amputatis, occidisse, incendia fecisse, ense accinctum, galea & lorica indutum fuisse testati sunt. Diaboli in amorem vinum bibisse omnes tam clerici quam laici acclamarunt. In ludo alex, Iouis, Veneris, ceterorumque demonum auxilium poposcisse dixerunt. Matutinas & canonicas horas eum non celebrasse, nec signo crucis se munisse professi sunt.

His auditis imperator, quia Romani eius loquelam propriam, id est Saxoniam, intelligere nequibant, Luitprando Cremonensi episcopo præcepit, vt Latino sermone hæc Romanis omnibus quæ sequuntur exprimeret. Surgens itaque sic cœpit:

ANNO
CHRISTI
963.

Luitprandus
lib. 6. cap. 8.

Perfæpe contigit, & nobis expertis credimus, vt in dignitatibus constituti inuidorum infamia maculentur: displicet bonus malis, quemadmodum & malus bonis. Atque hoc rei est, quod hanc in papam accusationem, quam modo Benedictus cardinalis diaconus legit, & vobiscum fecit, amphibolam retinemus, incerti vtrum e zelo iustitiæ an impietatis liuore proruperit. Vnde mihi indigno, secundum concessæ dignitatis auctoritatem, omnes obtestor per Deum, quem fallere, etsi vult, nemo potest, sanctamque eius genitricem intemeratam virginem Mariam, perque preciosissimum apostolorum principis corpus, in cuius hæc recitantur ecclesia, vt nulla in dominum papam iaculentur conuicia, quæ non sint ab ipso patrata, atque a viris probatissimis visa.

Otto dubitat an calumiose Ioannes sit accusatus.

Publica omnium conclamatio de facinoribus Ioannis.

Tunc episcopi, diaconi, clerus, & cunctus Romanorum populus, quasi vir vnus, dixerunt: Si non & quæ per Benedictum diaconum lecta sunt, hisque turpiora & ampliora, Ioannes papa indigna commisit facinora, non nos a peccatorum vinculis absoluat apostolorum princeps beatus Petrus, qui verbo cælum indignis claudit, iustis aperit: simus anathematis vinculo innodati, atque in die nouissima in sinistra parte positi cum eis qui dixerunt Domino Deo: *Recede a nobis, scientiam viarum tuarum nolumus.* Quod si fidem nobis non adhibetis, exercitui domini imperatoris saltem debetis credere, cui ante quinque dies ense accinctus, clypeo, galea, lorica indutus occurrit. Solus Tiberis qui interfluxit, ne sic ornatus ab exercitu caperetur, impediuit.

Iob. 21.

Mox sanctus imperator dixit: Tot sunt huius rei testes, quot sunt nostro in exercitu bellatores. Sancta Synodus dixit: Si placet domino imperatori, mittantur literæ domino papæ, vt adueniat, seque ex his omnibus purget. Tunc eidem sunt literæ destinatae, quæ sic se habent:

ANNO
CHRISTI
963.

*Summo pontifici & vniuersali papæ domino Joanni, Otto diuinæ
respectu clementiæ imperator Augustus, cum archiepiscopis
Liguriæ, Tusciæ, Saxoniæ, Franciæ, in Domino salutem.*

Synodalis
epistola ad
Ioannem.

ROMANOB feruitium Dei venientes, dum filios vestros, Romanos scilicet episcopos, cardinales presbyteros, diaconos, & vniuersam plebem de vestra absentia percontaremur, & quid causæ esset, quod nos ecclesiæ vestræ vestrique defensores videre noluissetis; talia de vobis, tamque obscœna protulerunt, vt si de histrionibus dicerentur, nobis verecundiam ingererent. Quæ ne magnitudinem vestram lateant omnia, quædam vobis sub breuitate describimus, quoniam si cuncta nominatim exprimere cuperemus, dies nobis non sufficeret vnus. Noueritis itaque, non a paucis, sed ab omnibus tam vestri quam alterius ordinis, vos homicidii, periurii, sacrilegii, & ex propria cognatione atque ex duabus fororibus incesti crimine esse accusatos. Dicunt & aliud auditu ipso horridum, diaboli vos in amorem vinum bibisse: in ludo alex, Iouis, Veneris, ceterorumque dæmonum auxilium poposcisse. Oramus itaque paternitatem vestram obnixè venire, atque ex his vos omnibus purgare non dissimuletis. Si forte vim temerariæ multitudinis formidatis, iuramento vobis affirmamus, nihil fieri præter sanctorum Canonum sanctionem. Data VIII. Idus Nouembris.

Hanc epistolam cum legisset, huiusmodi apologeticum scripsit:

Ioannes episcopus seruus seruorum Dei omnibus episcopis.

Nos audiuius dicere, quod vos vultis alium papam facere. Si hæc feceritis, excommunico vos de Deo omnipotenti, vt non habeatis licentiam vllum ordinare, & Missam celebrare.

Quæ rescripserit Ioannes papa ad Synodum.

Cum hæc epistola in sancta Synodo legeretur, aduenerunt qui prius defuerant religiosi a Lotharingia, Henricus Treuirensis archiepiscopus, ab Æmilia & Liguria Vido
* Mutiensis, Gezo Tortonenis, Sigulphus Placentinus, quorum consilio domino papæ ira rescribunt:

Alia episto-
la e Synodo
ad Ioan-
nem papā.

*Summo pontifici & vniuersali papæ domino Joanni Otto diuinæ
respectu clementiæ imperator Augustus, sed & sancta Synodus
Romæ ob seruitium Dei congregata, in Domino salutem.*

ANNO
CHRISTI
963.

PRÆTERITA Synodo quæ celebrata est VIII. Idus No-
uembris, literas vobis direximus, in quibus accusato-
rum vestrorum verba, atque accusationis causæ, contine-
bantur. Rogauimus etiam iisdem literis magnitudinem
vestram, quemadmodum iustum est. A vobis, non qua-
les temporis qualitas, sed inconsultorum vanitas exposcit
hominum, literas accepimus. Non veniendi ad Synodum
rationabilis esse excusatio debuit, sed & præsentis magni-
tudinis vestræ debuerunt nuntii interesse, qui aut ægritu-
dinis, aut certe difficultatis causa satisfacerent sanctam
vos Synodum declinasse. Est & aliud vestris in literis scri-
ptum, quod non episcopum, sed puerilem ineptiam scri-
bere deceret: excommunicastis enim omnes, vt non ha-
beamus licentiam canendi Missam, ordinandi ecclesiasticas
dispositiones, si alium Romanæ sedis constitueremus
episcopum; ita enim scriptum erat: Non habeatis licen-
tiam vllum ordinare. Nunc vsque putauimus, imo credi-
mus, duo negatiua vnum facere dedicatiuum, nisi vestra
auctoritas præscorum sententias infirmaret auctorum. Nos
vero intentioni vestræ, non verbis, respondeamus: Si ad
Synodum venire & obiecta purgare non differtis, aucto-
ritati vestræ procul dubio obediemus, sed si, quod absit,
venire, & obiecta vobis capitalia crimina purgare dissi-
mulatis, cum præsertim vos venire nihil impediatur, non
maris nauigatio, non corporis ægritudo, non itineris
longitudo, tunc excommunicationem vestram parui-
pendemus: eam potius in vos retorquebimus, quoniam
quidem iuste facere possumus. Iudas Domini nostri Iesu
Christi proditor, imo venditor, cum ceteris prius ligandi
atque soluendi potestatem a Magistro in hæc verba acce-
pit: *Amen dico vobis: Quæcumque ligaueritis super terram, &c.*
Quamdiu enim bonus inter discipulos fuit, ligare atque
soluere valuit; postquam vero cupiditatis veneno homi-
cida factus vitam occidere voluit, quem postea ligatum
soluere, solutum ligare potuit, nisi seipsum, quem infelicis-
simo laqueo strangulauit? Data x. Kalendas Decembris, &

Matth. 18.

ANNO
CHRISTI
963.
missa per Hadrianum cardinalem presbyterum & Bene-
dictum cardinalem diaconum.

Qui cum ad Tiberim peruenissent, eum non inuene-
runt: pharetratus enim in campestria iam abierat; nec
quisquam erat qui ubi ipse erat indicare posset. Cumque
eum inuenire non possent, cum iisdem literis ad sanctam
Synodum, quæ tunc tertio est habita, sunt reuerfi.

Ioannes
non inuen-
tus.

Mox imperator ait: Expectauimus aduentum eius, ut
præsente eo quod nobis egerit quereremur: verum quo-
niam eum non affuturum certo scimus, quam perfide no-
biscum egerit ut diligenter agnoscatis etiam atque etiam
flagitamus. Notum itaque vobis facimus archiepiscopis,
episcopis, presbyteris, diaconis, reliquoque clero, nec non
& comitibus, & iudicibus, omnique plebi, quod idem
Ioannes papa oppressus a Berengario atque Adelberto re-
bellibus nostris, misit in Saxoniam nuntios, rogans ut pro
amore Dei in Italiam veniremus, & ecclesiam sancti Petri,
& seipsum ex faucibus eorum liberarem. Nos vero Deo
adiuuante quantum fecerimus non est necesse dicere, ut
impræsentiariū videtis. Ereptus vero mea opera ex eo-
rum manibus, & honori debito restitutus, oblitus iura-
menti & fidelitatis quam mihi supra corpus sancti Petri
promisit, eundem Adelbertum Romam venire fecit, &
contra me defendit, seditiones fecit, & videntibus nostris
militibus dux belli factus, lorica & galea est indutus. Quid
super hoc sancta Synodus decernat edicat.

Ottonis in
Ioannem
querelæ.

Ad hæc Romani pontifices, suffraganei scilicet episcopi,
reliquusque clerus, & cunctus populus dixerunt: Inaudi-
tum vulnus inaudito est cauterio exurendum: si corruptis
moribus sibi soli & non cunctis obesset, quoquomodo to-
lerandus esset? quot prius casti huius facti sunt imitatione
incesti? quot probi huius exemplo conuersationis sunt re-
probi? petimus itaque magnitudinem imperii vestri, mon-
strum illud nulla virtute redemptum a vitiis a sancta Ro-
mana ecclesia pelli, aliumque loco eius cõstitui, qui nobis
exemplo bonæ conuersationis præesse valeat, & prodesse
sibi: recte viuat, & bene viuendi nobis exemplū præbeat.

Publica in
Ioannem
declama-
tio.

Tunc imperator: Placet, inquit, quod dicitis, nihilque
gratius nobis, quam ut talis qui huic sanctæ & vniuersali
fedi præponatur inueniri possit.

Leonis in
Ioannis lo-
cū electio.

His dictis, omnes vna voce dixerunt: Leonem venerabilem sanctæ Romanæ ecclesiæ protoscriniarium virum approbatum ad summum sacerdotii gradum nobis in pastorem eligimus, vt sit summus & vniuersalis papa Romanæ ecclesiæ, reprobato ob mores improbos Ioanne apostata. Cum hoc omnes tertio dixissent, annuente imperatore, nominatum Leonem ad Lateranense palatium, secundum consuetudinem, cum cardinalibus ducunt, & certo tempore in ecclesia sancti Petri ad summum sacerdotium sancta consecratione attollunt, & fideles se ei ad futuros iureiurando promittunt.

ANNO
CHRISTI
963.

His ita gestis, sperans sanctissimus imperator cum paucis Romæ se degere posse, ne consumeretur Romanus populus ob multitudinem exercitus, multis vt redirent licentiam dedit.

N O T A.

Hanc Pseu-
dosyno-
dum errasse
probat.

^a *Conciliabulum.*] Nullus vnquam habitus est orthodoxorum Conuentus synodalis, in quo contra ius ecclesiasticum sacros Canones & traditiones apostolicas peccatum fuerit sæpius quam in hoc Conciliabulo. Omnes episcopi in Concilio Romano sub Symmacho publice contestati leguntur, quod contra pontificem absque illius consensu cogendi Concilii facultatem nullam habeant. Illegitima est ergo hæc Synodus, quæ in causa Ioannis papæ, quem episcopi hic congregati literis ad eum datis pro capite ecclesiæ venerati fuerunt, sine eius consensu & auctoritate indicta & congregata fuit. Secundo in Concilio Sueffionensi contra Marcellinum habito, requisitus est septuaginta duorum testium numerus: contra Ioannem in hoc patrum Conuentu præter accusatores vix vnus testis productus fuisse legitur. Tertio, vt minimum, ter vocari & citari debebat, cum in nullo Concilio quisquam hæreticus ante tertiam citationem legatur fuisse condemnatus. Quarto, nulla concessa est dilatio pontifici, quæ nequidem vilissimo homuncioni vnquam in iudicio etiam externo & politico indulta fuit. Quinto, contra morem omnium Conciliorum hætenus habitorum, petitus est ab imperatore, vt ille Romanum pontificem condemnet, qui nec clericum vllum condemnare debebat. Sexto, sine vlla sententia abdicatus est Ioannes, & quidam Leo, quem octauum nominant, in locum illius subrogatus fuit: adeoque, quod omni iuris ordini repugnat, ab executione processum inchoarunt. Septimo, vniuersa Synodus eum iudicare præsumpsit, qui a iurisdictione sua plane exemptus erat. In Concilio sub Marcellino, & Romanis duobus sub Symmacho & Leone tertio, vna vox episcoporum omnium erat ista: *Prima sedes non iudicatur a quoquam.* Insigni ergo impudentia vel ignorantia hic patrum ortho-

ANNO
CHRISTI
963.

thodoxorum Conuentus Romanum pontificem condemnauit, in quem nemo alius quam hæreticus vel schismaticus vllum sibi iudicium hæctenus vsurpauit. Accedit ad hæc, quod in epistola ad Ioannem scripta aperte profiteantur, idque exemplo Iudæ proditoris confirmant, propter peccatum clauium potestatem a pontificibus auferri, eosque tradita sibi a Deo ligandi atque soluendi facultate priuari & destitui; quod hæreticum & erroneum esse nemo catholicus vquam negauerit. Præterea ab omni ecclesiastica consuetudine abhorret, quod Romanos pontifices sedis Romanæ suffraganeos appellant: quodque stultissime reprehendunt Ioannem, quod in sua responsione dixisset: *Non habeatis licentiam vllum ordinare*: putantes enim ipsi, idem esse *vllum quod nullum*, summa cum ignorantia suæ proditione redarguerunt eum, quod duabus negationibus affirmasset illud idem quod prohibere intendebat. Ad extremum non est silentio prætereunda præpostera illa nomenclatura, quæ contra morem maiorum, inuerso penitus loquendi vsu, imperatorem sanctissimum & pontificem magnum nominant, cum ante sententiam consuetos honorum titulos nemini adimere liceret; prout in actis magnæ Calchedonenfis Synodi factum apparet Nestorio, qui quamuis hæresiarcha accusatus & conuictus esset, nunquam tamen eum nisi post prolata sententiam patres deserunt reuerendissimum & sanctissimum nominare.

Ratio 8.

Ratio 9.

Ratio 10.

Cum ergo propter tot nullitates, quas vocant, in hoc iudicio commissas, nulla sit sententia, sitque nullum & irritum iudicium cum omnibus actis quæ in eo gesta fuerunt, nullam & plane irritam esse oportet abdicationem Ioannis, & subrogationem alterius, qui vero pontifici adhuc viuenti, nulloque iure abdicato suffectus fuit. Tollatur igitur & explodatur e numero & ordine pontificum Leo ille schismaticus, quem scriptores infiniti numeri octauum eius nominis Ioannis XII. subiungunt, omissoque Benedicto V. tamquam sedis inuasore illegitimo, Ioanni XIII. anteponunt.

Leo VIII.
e numero
pontificum
eximendus.

CONCILIUM
CONSTANTINOPOLITANVM
IN CAUSA NICEPHORI IMPERATORIS
orientalis habitum anno Domini DCCCCLXIII. tempore Ioannis papæ XII.

NOTA.

^a *Concilium.*] Defunctis hoc anno duobus in oriente imperatoribus Leone eiusque filio Romano, acclamatus fuit ab exercitu successor imperii Nicephorus Phocas victoriis clarissimus. Coronatus a Polyeucto patriarcha Constantinopolitano, voluit in vxorem accipere Theophanem relictam Romani imperatoris defuncti viduam. Quæ de causa cum illi Polyeuctus resisteret, tum quod non liceret ei

Occasio
Concilii.Causa &
acta Con-
cilii.

Concil. Tom. 25.

P